

Publicerad 2013-10-10 00:32 av Prickig

Presentation.

Det finns nog ingenting som gör mig så illa som mina tankar.

Växer med sådan kraft. Stjäl platsen jag sparar för min framtid. Plats jag fått ära av min pappa. För det verkar just så, att när du slutat leta efter nyckeln, så faller kedjorna.

Och det har hänt att när jag givit efter för lögnen, så omfamnar den mig. Så många gånger som jag tittat in i spegeln och presenterat mig - för en person jag inte vill lära känna.

Söker mig genom labrynter. Försöker navigera mig så gått det går. Men när jag skymtar ljuset från utgången byter jag riktning. Binder fast friheten för att slippa rädslan i det okända.

Undrar varför jag aldrig lyckas vara jag, men börjar inse nu. Att jag är mig själv i de mest brutala av former. Och det enda jag kan göra är att lära mig leva med - att jag är en av dom - jag brukar vända ryggen.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Prickig med Poeter.se id #45699 innehar upphovsrätten